

Februari 2019

Het failliet van het raadsbrede akkoord

Het Oisterwijkse raadsprogramma is 'een wassen neus'. Een verrassende uitspraak afgelopen week van CDA-fractievoorzitter Guus Mulders, wiens partij datzelfde raadsprogramma na de verkiezingen en formatie van 2018 toch stevig omarmde. Het raadsprogram kan wat hem betreft echter inmiddels bij het oud papier gezet worden. Aanleiding voor zijn ommezwaai is het trainen door PGB, PrO en VVD in de raad van een plan voor goedkope huurappartementen op het KVL-terrein. Volkshuisvestingswethouder Peter Smit probeerde de raad niet te overtuigen met een gepassioneerd inhoudelijk verhaal over het belang van sociale woningbouw maar met een dreigement van financiële claims. Niet de wethouder maar zijn ambtenaren hadden met de bezwaarmakende ondernemers en buurtbewoners gesproken. Dat is kenmerkend voor de uitvoering van het raadsbrede akkoord: de politieke passie ontbreekt, de uitvoering is bureaucratisch en wordt vooral getoetst op financiële kaders. Vroeger noemden we zoiets een 'zakenkabinet'.

Voorals PrO zijn de druiven zuur, deze partij pleit al vanaf haar oprichting voor meer sociale woningbouw, maar heeft op dat dossier in de laatste jaren weinig of niet kunnen scoren. Zelfs nog toen een PrO-wethouder volkshuisvesting deed, leidde het bouwen binnen strakke contouren (inbreiden) vaak tot de financiële conclusie dat de dure grond betaalbare woningbouw in de weg stond. Het KVL-debacle is volgens PrO 'duur leergeld', er had eerst samen met omwonenden een gebiedsvisie gemaakt moeten worden. Je kunt alles samen willen doen, maar het gaat in de politiek eerst en vooral om de resultaten. En die zijn bedroevend op het gebied van sociale woningbouw.

Het aantal sociale huurwoningen bedraagt in Oisterwijk 2400, 68% daarvan kent een huur beneden de €699 per maand. Beleidsmatig wil de gemeente de komende tien jaar groeien naar 2600 huurwoningen. Dan is het niet of veel later realiseren van 27 sociale huurappartementen op KVL een slechte zaak, want met name aan appartementen (met lift) is in Oisterwijk een tekort van 14%. En de kansen voor sociale woningbouw zijn veruit het grootst daar waar de bouwgrond in handen is van gemeente of woningstichting Leystromen. Het ambtelijk apparaat heeft al eerder aangegeven dat de gewenste groei van 200 sociale huurwoningen waarschijnlijk niet gehaald gaat worden, op het gemeentekantoor klapt men al in de handen als de 100 grens bereikt wordt. Zonder het KVL-project zal echter ook die horde waarschijnlijk niet genomen worden.

Het is dan ook tenenkrommend om te zien hoe ogenschijnlijk VVD en PrO samen met ondernemers van de Nijverheidsweg ageren tegen sociale woningbouw. Natuurlijk is er veel te zeggen om de technocratische bestuurswijze van Peter Smit niet voor zoete koek te slikken, maar als het beeld oprijst dat PrO sociale woningbouw afremt, dan staat het in maart 2019 1-0 voor villapartij VVD.

Maar laat de hele discussie over huurwoningen op KVL dan niet zien dat het raadsakkoord juist prima werkt: immers de raad houdt een slecht onderbouwd voorstel van Peter Smit tegen. Dat is maar zeer de vraag. Want de raad komt vervolgens niet met alternatieven om de gewenste extra sociale woningbouw van 200 alsnog te gaan halen. Tegenhouden van iets is één, het realiseren van belangrijke progressieve wijzigingen in het gemeentebestuur is iets anders. Bovendien is het oude vertrouwde bedrijven van binnenkamertjespolitiek bij geen enkele partij verdwenen. Dat bleek nog maar eens toen PrO Marjan Bastiaan voordroeg als wethouderskandidaat. In de filosofie van het raadsbrede akkoord had daarover primair in de gemeenteraad een inhoudelijke discussie en stemming moeten plaatsvinden. Wat er echter gebeurde was dat Bastiaan spitsroede moest lopen in besloten fractiezaaltjes, die gevuld waren met vogels van diverse pluimage: oudgedienden, commissie- en raadsleden.

Het raadsbrede akkoord zorgde in 2018 voor een hausse aan uittredingen binnen met name de partij PrO: Ad van den Oord, Marjan Bastiaan, Wil Oerlemans. Allen raadsleden van het eerste uur. Oud-raadslid Irene Ogier had al eerder de partij de rug toegekeerd. Hans Denissen is overleden, zodat er van de zeven apostelen van PrO nog maar twee heden ten dage tot de partij behoren. En toen viel er enkele weken geleden ook nog een brief in de digitale brievenbus van de resterende 50 PrO-leden, ondertekend door oud-wethouder van o.a. volkshuisvesting Joop van Hezik. Het ontbreekt de gemeenteraad (en dus ook PrO) volgens hem aan een visie op duurzaamheid. En over de ambities van PrO op het gebied van volkshuisvesting is de voormalige wethouder ook niet enthousiast. Waar PrO nu inzet op 35% betaalbaar was dat in Van Heziks-periode (in de eerste jaren van PrO) 50%. En dat percentage werd toen ook nog 'op een haar na' gerealiseerd, aldus Van Hezik. Hij verwacht geen wonderen van de nieuwste aanwinst binnen het college Stefanie Vatta, die inmiddels door de PrO-fractie is omarmd als behorende tot dezelfde bloedgroep (ze is lid van D66): 'Dat Stefanie Vatta in het DNA van PrO zou zitten lijkt me onzin, want PrO heeft aantoonbaar geen enkele DNA in duurzame ontwikkeling, anders zou ze het bestuursakkoord niet onderschreven hebben'. Alweer een prominent PrO-lid dat fundamentele kritiek uit op het raadsbrede program. Het PrO-bestuur organiseerde onlangs een ledenbijeenkomst in de Oisterwijkse bossen om wat stoom af te blazen. Of het gelukt is, weten we niet, Van Hezik adviseerde het afdelingsbestuur om bij de koffie ook een stevige borrel te schenken, zodat er een stevig gesprek mogelijk zou zijn.

Volg de RRT en Burrie ook op Twitter en Facebook:

<http://twitter.com/rooieroepoeter>

<http://twitter.com/Burrie>

<https://www.facebook.com/De-Rooie-Roepoeter-1715319242122458/>